

Amazonka	1	Malování.	39
Anděl	3	Mezi horami	41
Batalion	4	Morituri te salutant.	42
Bláznova ukolébavka	6	O malém rytíři	44
Černej pasažér	7	Omnia vincit amor	46
Darmoděj	9	Pažitka.	48
Dej mi víc své lásky.	11	Promeny	52
Dokud se zpívá.	13	Racci.	54
Hejkal	15	Rána v trávě	56
Ho Ho Watanay	17	Řekni,kde ty kytky jsou	58
Hrobař.	18	Rosa na kolejích	60
Hvězdář	19	Sáro!	62
Indiáni ve městě	20	Severní vítr.	64
Jdem zpátky do lesů	22	Slavíci z Madridu.	66
Jdou po mně jdou.	24	Těšínská	68
Jeste jedno kafe.	26	Traktor.	70
Jožin z bažin	27	Už to nenapravím	72
Knockin' On Heaven's Door.	29	Vcelin	74
Kometa	30	Vítr to ví	75
Kozel.	32	Vlaštovky	77
Lilie Skautská	33	Zejtra mam.	79
Lou z Lille	35	1. signální	81
Lovci lebek.	37		

Amazonka

Hop Trop 1985

G F#us⁴ G

G

Hm BmAm

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svě-ée-t,
G Am D
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

D⁷

G E⁷

Am

- R. Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
G Am D
stejnou barvu jako měly tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo „Amazonka“ neříká.

- R. Nebe modrý zrcadlí se...

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela
vadil možná trampskej šátek, nosit dals' ho nechtěla.

R. Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Anděl

Karel Kryl 1969

C G⁷

C Am C G⁷

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C Am G⁷ C

||: co mě čeká a nemine :||

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojý helmy.

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat...

Batalion

Spirituál kvintet 1972

Capo III

- Am C G Am C G Am Em Am**
* Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří,
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, ver-bí-ři.
- Am C G**
1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá-vá,
Am G AmEmAm
ostruhami do slabin koně po-há-ní.
Am C G
Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a slá-va,
Am G AmEm Am
do výstřelů z karabin zvon už vy- zvá-ní.
- Am C G Am**
R. Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
C G AmEmAm
zítra do Burgund, batalion za- mí-ří.
Am C G Am
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spá-nku,
Am C G Am Em Am
díky, díky vám královští ver-bí- ři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hro-utí,
na polštáři z kopretin budou vě -čně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne kaž-dý rád.

R. Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund, batalion za-mí-ří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spá-nku,
díky, díky vám královští ver-bí-ři.

* Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, ver-bí-ři.

Pavel Dydovič 1992

Černej pasažér

Traband 2004

Em

Em

H

1. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů

Em

a mapu zabalenou do plátna.

Můj vlak však jede na opačnou stranu

a moje jízdenka je dávno neplatná.

Em D⁵ G Em C⁵ G Em

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům,
ještě vidím, jak se kouří z komína.
V tom domě pro mě prostřený stůl,
tam já a moje rodina.

3. Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu,
že stromy, který měly dorůst k nebi,
tu leží vyvrácený z kořenů.

Em D⁵ C[#]mm C[#]mm

G

Em

D⁵

* Na na

G

Em

Na na na na na na na na na na na na na na na na na

C D G

vezu se načerno životem a nevím.

C D G

Jsem černej pasažér, nemám cíl ani směr,

C D H

vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím.

4. Mám to všechno na barevný fotce,
někdy z minulýho století.
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si sebou nesu stále v paměti.

Em D⁵

* A—a

G **Em** **D⁵**

A a a a a a a a a a a a a a a a a a

G **Em**

A a a a a a a a a a a a a a

R. Jsem černej pasažér, nemám cíl ani směr,
vezu se načerno životem a nevím.
Jsem černej pasažér, nemám cíl ani směr,
vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím.

R. C D G... (*Pouze akordy*)

* Na na na naj naj na na (4x střídát **Em** a **H**)

Darmoděj

Jaromír Nohavica 1988

- Am** **Em** **Am Em**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní tří—dě,
Am **Em** **Am Em**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Am**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Em **F**
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
D^{dim} **E⁷** **Am**
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

* **Am Em C G Am F H E⁷**

R. Na na na...

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R. Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R. Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Dej mi víc své lásky

Olympic 1965

||: Am G E :||

- Am** **C**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Am **G E**
co podporujou hloupou náladu, aú,
Am **D** **Dm**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Am **E** **Am**
v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
Am **E** **Am G**
vyřábím tu hradní záhadu, aú...
- R.** Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aú,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásy, aú ldots
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásky, Tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů.

4. → Solo na 2. sloku

R. Má drahá, dej mi víc...

5. → 3. sloka

6. aú aú aú aú

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica 1984

- C Em Dm⁷ F C Em Dm⁷ G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Em Dm⁷ F C Em Dm⁷ G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C G
svatý Medard, můj patron, tluče si na čelo,
F G F G C Em Dm⁷ G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
||: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :||

Hejkal

Wabi Danek 1995

Am

1. Divnej jekot po lesích se prohání,

Dm Am F E

až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,

Am

utichá až u potoka pod strání,

Dm Am E Am

jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.

Dm Am Dm Am

Žhavý rudý oči a drápy krvavý,

F E

kosti chřestěj' v rytmu kastanět,

Dm Am Dm Am

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,

F E Am

tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

R. U nás hej–hej–hejkal straší v lese,

D⁷ G

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,

C F C

jeho hej–hej–hejkání se nese,

F C F C

každěj se strachy třese, k ohni nesedneme se,

F C G C

neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že

R. U nás hej...

Ho Ho Watanay

Žalman 1993

- D** **C** **D**
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

- D** **C** **D**
R. Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

- R.** Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

- R.** Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

- R.** ||: Ho ho Watanay... :||

Hrobař

Premier 1995

G

1. V mládí jsem se učil hrobařem,

Em

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,

C

D⁷

kopat hroby byl můj ideál.

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.

3. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.

4. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.

* Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

Hvězdář

UDG 2004

*Všechny refrény a * se hrají dvakrát*

D

A

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Em

G

Každá další vina, odkrývá můj vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina odkrývá můj vinu.

* Ve vínu dávno nic, ve vínu dávno nic nehledám.

- R. Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

* Od proseb dávno nic, od proseb dávno nic nečekám.

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

* Ve vínu dávno nic, ve vínu dávno nic nehledám.

- R. Jak luna mizíš s nocí...

* ||: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána... :|| 3x
...opouštíš.

Indiáni ve městě

Traband 2010

Am **G C**
R. Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni
Am C Am G F
Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni
G Am
Indiáni

1. Starý muž sedí u ohně a vypráví příběh
z dávných dob, kdy se mladí chlapci vydali na cestu
Za světlem a za potravou, za dobrým lovem,
za místem k životu, za obzorem
Ale nikdo z nich z té cesty už nevrátil se zpět
Všichni dávno odešli a stařec zbyl tu sám

R. Indiáni ve městě...

2. Někde daleko a jinde sedí mladí muži znehybnělí
s tvářemi ozářenými obrazovkami
Na kterých se míhají postavy a démoni,
co vedou boj o něčí život, o ztracenou duši
Neříkají nic, jen slova, co nedávají smysl
Posílají zprávy o ničem, odnikud a nikam
Potom jedou v silných vozech zabíjet nudu
A umírají sami - ani bojovníci, ani lovci

R. Indiáni ve městě...

D **Am**

* A dýmka míru stále hoří

C **G**

Voňavé byliny a koření

Na nebi, na zemi i v moři

Velký duch bdí nad svým stvořením

3. Ne, ještě nejsem u konce, ještě mám dost sil

A bych vylomil mříže z týhle pozlacený klece

A vyšel se svou duší do lesů a do skal

Dál proti proudu ve špinavý řece

A tam někde vysoko v horách našel starce,

který hlídá oheň a vypráví příběhy

Přisedl bych k němu, pokorně a tiše

Mlčel bych a poslouchal

Mlčel bych a poslouchal

R. ¶: Indiáni ve mně jste, indiáni ve mně jste, indiáni :¶

Jdem zpátky do lesů

Žalman 1987

Am⁷

D

G

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,

Am⁷

D

G

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Am⁷

D

G Em

mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Am⁷

D

G D

jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G

Em

- R. Z ráje, my vyhnaní z ráje,

Am⁷ C⁷

G

D

kde není už místa, prej něco se chystá,

z ráje nablýskaných plesů,

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,

šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,

i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

- R. Z ráje, my vyhnaní z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,

a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,

zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R. ¶: Z ráje, my vyhnání z ráje... :¶

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica 1984

Capo 1

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skryš,
||: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :||
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
||: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :||
- R. Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé...
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,

||: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :||

4. Však půl roku nato řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
||: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :||

R. Jdou po mně, jdou, jdou jdou...

5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
||: kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :||

R. Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, jé...

Jeste jedno kafe

Robert Křesťan 1995

Am

G

1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
F **E⁷**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim
F **E⁷**
2. Ještě jedno kafe bych si dal,
F **E⁷** **Am**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál
3. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu
- R.** Ještě jedno kafe bych si dal,
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál
4. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře—samý tajemství a tma.

R. Ještě jedno kafe...

Jožin z bažin

Ivan Mládek 1977

Em

H⁷

Em

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,

H⁷

Em

spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.

D⁷

G

D⁷

G H⁷

Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,

Em

H⁷

EmD⁷

žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin.

G

D⁷

- R. Jožin z bažin močálem se plíží,

G

Jožin z bažin k vesnici se blíží,

D⁷

Jožin z bažin už si zuby brousí,

G

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

C

G

D

G

Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

C

G

D

G H⁷

platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,

přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:

„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,

tomu já dám za ženu dceru a půl Jé-Zé-Dé!“

R. Jožin z bažin...

3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně kle-sl.

R. Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin—tady je s ním amen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Guns N' Roses 1991

1. Mama take this badge from me

I can't use it anymore

It's getting dark, too dark to see

Feels like I'm knockin' on heaven's door

R. Knock, knock, knockin' on heaven's door, *Hey, hey, hey*

Knock, knock, knockin' on heaven's door,

Knock, knock, knockin' on heaven's door, *ohhh yeah*

Knock, knock, knockin' on heaven's door, *hey hey yeahhh*

Ohhhhhh yeah yeah, Ohh yeah yeah

2. Mama put my guns in the ground

I can't shoot them any more

That cold black cloud is comin down

Feels like I'm knockin' on heaven's door

R. Knock, knock, knockin' on heaven's door, *Hey, hey, hey*

Knock, knock, knockin' on heaven's door,

Knock, knock, knockin' on heaven's door, *ohhh yeah*

Knock, knock, knockin' on heaven's door *hey hey yeah*

Kometa

Jaromír Nohavica 1986

Am

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dm **G⁷**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E⁷**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Am

Dm

- R.** O vodě, o trávě, o lese,
G⁷ **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am **Dm**
o lásce, o zradě, o světě
E **E⁷** **Am**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R. Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R. O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě...

Kozel

Jaromir Nohavica

- D** **G**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
A **D**
velice si s ním rozuměl,
D **G**
měl ho moc rád, opravdu moc,
A **D**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval „jéjé“,
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
„to je má smrt“, mečel „mek, mek“,
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Gdur

Lilie Skautská

Taxmeni 1991

1. D A G
Na léta klukovský si často vzpomínám,
 D A
na první skautskej slib, na jeho krásný slova,
 D A G
a v duchu s bráchou zas pod stanem usínám,
 D A D
skončil den v táboře, a do tmy houká sova.

Novej rok přines' mráz, Únor, a v srdcích led,
zlej vítr zafoukal ze stepi od východu,
sebral nám naději, ne, nebude to hned,
stát za svým názorem, a nejít do průvodu.

- R. D A G
Lilie skautská, ohněm kalená,
 D A
máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne
 G Hm
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená
 D A D
už jednou provždy zapadne.

2. Poslední prázdniny bratr řek' akorát
skautskému slibu, že zůstanem věrní

a tak nám na podzim přišli na kabát
vojenský výložky, jak saze černý.

Když jsme pak po vojně svobodní chtěli být,
zbylo nám jediný, na západ přejít čáru,
novýho bobříka odvahy ulovit,
usínat pod stanem a hrát na kytaru.

R. Lilie skautská...

3. Vidím tu krutou noc, vidím vše jako dnes,
plazím se po břiše, kolem nás ostnatej drát,
zableskly výstřely a po krku skočil pes,
tys bratře odešel do věčných lovišť spát.

To už mi nebylo, bráško můj, do tance,
ani jsem nemoh' ti naposled zamávat,
na rukách pouta a k tomu kopance,
před sebou uran na osm let dolovat.

R. Lilie skautská, v ohni kalená,
máme ji v srdcích, tam nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbrocená,
do bláta už navždy zapadne.

Lou z Lille

Klíč 1997

V mezihře dojde ke změně toniny, přechody doplňuje fletna

1. C F C G
Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
 C F C G C
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

- R. C F C G
Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
 C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

- * C F C G
Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
 C F C G C
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
 D G D A
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
 D G D A D
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

- D G D A
R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,

D G D A D A D

tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

C F C G

2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,

C F C G C

tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

C F

R. Jako srpky luny boky tenké má...

D G D A

* Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,

D G D A D

má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl

G D A D A D A D

Lovci lebek

Traband 2004

Em

D

1. Pouští a pralesem, savanou i buší

C

H⁷

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

S kulometem, bajonetem, kanónem i kuší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Oči na stopkách, nastražené uši

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

To ticho ruší jen bzukot muší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

C

G

H⁷

- R.** Lid se chvěje úzkostí a oheň do hořívá

Tak málo času zbývá, tak málo času zbývá

Král uprchl do hor, v noci když všichni spali

Proroci věštili, proroci varovali

2. Pouští a pralesem, savanou i buší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

S kulometem, bajonetem, kanónem i kuší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Oči na stopkách, nastražené uši

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Hlas se chvěje, srdce v krku buší
Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

- R.** Šaman čte z popela jen samé špatné zprávy
Ženy vzaly šperky své a do země je zakopaly
Muži stáda pobili a naházeli do jezera
Jak dlouhá bude chvíle od rána do večera?

3. Pouští a pralesem, savanou i buší
Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší
S kulometem, bajonetem, kanónem i kuší
Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší
Oči na stopkách, nastražené uši
Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší
Hlas se chvěje, srdce v krku buší
Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Malování

Divokej Bill 2003

Dm B C Dm

1. 1. Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný,

B C Dm

jak v kleci máš se—pro nevinný

B C Dm B

noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou

C Dm

* Všechno hezký za sebou mám,

B C Dm B C

můžu si za to sám, v hlavě hlavolam,

Dm B C Dm

jen táta a máma jsou s náma, napořád s náma

R. To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,

malování po zdech holejma rukama

tě nezachrání, už máš na kahánku,

nezachrání, už jsi na zádech,

je to za náma, ty čteš poslední stránku,

za náma, na zádech, za náma,

už máš na kahánku, mezi náma, mi taky došel dech...

Dm B C Dm

2. Znáš se, řekni mi co je jiný,

B C Dm

jak v kleci máš se—pro nevinný

B C Dm

nocí dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tří.

Mezi horami

Čechomor 1996

Vsechny verse se opakují dvakrát

Am G Am C G C

1. Mezi horami, lipka zelená.

C G Am G Am

Zabili Janka, Janíčka, Janka, místo jeleňa.

2. Keď ho zabili, zamordovali.

Na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili.

3. Ej křížu, křížu, ukřížovaný.

Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.

4. Tu šla Anička, plakat Janíčka.

Hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička.

Morituri te salutant

Karel Kryl 1969

Am G Am

1. Cesta je prach a šperk a udusaná hlí na
Am G Dm Am
C F G⁷ C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dm G C E
||: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spíná
Am G Em Am
a pírka touhy z křídel pegasů. :||

Am G Am

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky a pase staniol,
||: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol. :||

G

- R. Seržante písek je bílý jak paže Daniely

Am

počkejte chvíli, mé oči uviděly,

G

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Am G⁷

kolego mávnou a budem zasvěceni.

Am E

Morituri te salutant! Morituri te salutant!

Am, G, Am

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí.

||: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :||

Am G Am

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka.

||: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :||

R.

O malém rytíři

Traband 2004

Am **C**

R. Jede jede rytíř, jede do kraje

G **Am**

Nové dobrodružství v dálce hledaje

Neví co je bázeň, neví co je strach

Má jen velké srdce a na botách prach

F **E**

1. Jednou takhle v neděli, slunce pěkně hrálo

F **E**

Bylo kolem poledne, když tu se to stalo

F **G**

Panáček uhodí pěstičkou do stolu:

F **G**

Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!

Am **G**

Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu se dát

F **E**

Tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!

2. „Ale milostpane!“ spráskne ruce starý čeledín

Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením:

Má povinnost mi velí pomáhat potřebným

Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným

Marně za ním volá stará hospodyně:

„Vraťte se pane, lidi sou svině!“

3. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
Všichni ti chudí, slabí, potřební—no chátra špinavá
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně
4. Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má pout'
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout!
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus drátu)
A zde můj štít a přílbice! (plechovka od špenátu)
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl Hyjé!
Jedem vysvobodit princeznu z letargie
5. A šíleně smutná princezna sotva ho viděla
Vyprskla smíchy a plácla se do čela
Začala se chechtat až jí z očí tekly slzy
To je neskutečný, volala, jak jsou dneska lidi drzí!
O mou ruku se chce ucházet tahle figura
Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!
6. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál
Hlavu hrdě vzhůru—on svou bitvu neprohrál
I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty
A děvka z ulice mu plivla na kalhoty
Ve světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
Zůstává rytířem—ve svém srdci

Omnia vincit amor

Klíč 1993

F C Dm Am B C Dm F C Dm Am B C Dm

Dm C Dm

1. Šel pocestný kol hospodských zdí ,

F C F

přisedl k nám a lokálem zní

Gm F C

pozdrav jak svaté přikázání:

Dm C Dm

omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.

F C Dm

- R. Zlaták pálí, nesleví nic ,

F C F

šťěstí v lásce znamená víc,

Gm F C A⁷

všechny pány ať vezme ďas!

Dm C Dm

Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,

v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
„omnia vincit Amor.“

R.

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: „Pochopíš sám
omnia vincit Amor—všechno přemáhá láska.“

R.

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
„omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...“

Pažitka

Xavier Baumaxa 2005

- A^{sus2}** **C^{#m}**
1. Krajina svádí k podzimním výl etům,
F^{#m} **D^{sus2}**
tripům do mládí a častým úletům.
Barevný listí je rázem pestřejší,
hlavu ti čistí, no a ty jsi bystřejší.
- A^{sus2}** **E** **F^{#m}**
R. ||: Pašuješ zážitky, pašuješ všechno co se dá,
D^{sus2} **A^{sus2}**
sáčky suchý pažitky, tomu se říká dobrá nálada. :||
2. Hladina tůní pomalu vychladá,
je konec vůním a léto uvadá.
Na stehna fenek, dopadl dlouhý stín,
skončil čas trenek, ale já zas něco vymyslím.
- R. ||: Pašuješ zážitky, pašuješ všechno co se dá,
sáčky suchý pažitky, tomu se říká dobrá nálada. :||
3. Kochám se [REDACTED], překvapen [REDACTED],
[REDACTED] ho [REDACTED] a co mi [REDACTED].
Malinký [REDACTED] na [REDACTED] vydržím,
[REDACTED] dost maje, tyto poté [REDACTED].

R.

Promeny

Cechomor 2001

- Am** **G** **C**
1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,
 E **Am**
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku.
 C G C Dm **E Am**
A já tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
2. Copak sobě myslíš má milá panenko,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
3. A já sa udělám malú veverěčku,
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
4. A já chovám doma takú sekéřečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku.
A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
5. A já sa udělám tú malú rybičku,
a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
6. A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece bu-deš má lebo mi tě Pán Bůh dá.

* ||: **Am F C F C G** :||

7. A já sa udělám tú velikú vranú,
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
8. A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi,
a já budu lidem svítiti na zemi.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
a ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

* ||: **Am F C F C G** :|| **Am**

Racci

Iamme Candlewick 2016

Em

G

1. Tak dlouho volal racek do prázdna

Hm

A

až z prázdna lásku přivolal

Ten příboj doplul sem až z dna

dva racci tančí u mola.

2. Noc barví moře sametovou tuší

potom on vzlétne, ona netuší

zda už ji opustil

či pro ni hledá bezpečí.

3. A vše je jedno, vše je dobře

že moře nikdy nemlčí

Ránu co nechá jedna vlna

vždy další vlna vyléčí

- R.** Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

4. Staříčkový démon Poseidon
vidlice místo obočí
a v očích mořské propasti
hlídá ať láska, nikdy neotročí
Ať vlna za vlnou
nežene srdce do pastí

R. Já a ty, vlna za vlnou
to moře mává křídly
Já a ty, vlna za vlnou
to moře mává křídly
Já a ty, vlna za vlnou
to moře mává křídly

Rána v trávě

Žalman 1987

Capo 3

Am **G** **Am** **G**
R. Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Am **G** **Am Em Am**
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Am **G** **Am** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Am **G** **Am Em Am**
a při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C** **Am G C**
1. Poznal Moravěnkou krásnou a vínečko ze zlata,
C **G** **F** **C** **Am Em Am**
v Čechách slávu muzikantů, umazanou od bláta.

R. Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě...

2. Toužil najít studánečku, a do ní se podívat,
by mu řekla: proč holečku, musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.

Am **G** **Am** **G**
R. Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Am **G** **Am Em Am**
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.

Am

G

Am

G

Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,

Am

G

Am

Em

Am

a při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

Am

Em

Am

Em

Am

před sebou sta sáhů, před sebou sta sáhů.

Řekni, kde ty kytky jsou

Marie Rottrová 1975

- C** **Am** **F** **G**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát
C **Am** **Dm** **G⁷**
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být
C **Am** **Dm⁷** **G**
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné
F **C** **Dm** **G** **C**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se asi mohlo stát
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být
Muži si je vyhlédli, sebou domů odvedli
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát
řekni, kde ti muž jsou, kde mohou být
muži v plné polní jdou do války zas je zvou
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
4. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí

5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát
řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být
co tu kytek rozkvétá od jara do léta
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí

6. Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí

Rosa na kolejích

Spirituál kvintet 1984

C Dm Em Esm C

- C Dm Em C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
Dm Em C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F G⁷ Am A^{dim}
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
Dm Em C
podivnej ptá k, pták nebo mrak.

- C Dm Em C**
R. Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
Dm Em Dm C
vzít do dlaně dálku, zase jednou zkus.
Dm Em Dm C
Telegrafní dráty, hrajou Ti už léta,
Dm Esm Em Dm C
to nekonečně dlo uhý monotónní blues,
C Dm Esm Em Dm C
je ráno, je ráno, nohama stí ráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
o si radši počkaj' až se stmí a pak šlapou dál,
o kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí,
elej svůj dům, deku a rum.

R. Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku, zase jednou zkus.
Telegrafní dráty, hrajou Ti už léta,
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích,
nohama stíráš rosu na kolejích.

Sáro!

Traband 2005

Am Em F C

R. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F C F G

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

mi chybí, abych tvojí duši mohl rozumět?

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu

má jen prezíravý smích

A z prohraných válek se vojska domů vrací

Však zbraně stále burácí

a bitva zuří v nich

R. Sáro, Sáro...

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně

až přivedou mu koně, a pak mává na pozdrav

A srdcová dáma má v každé ruce růže

Tak snadno pohrbít může sto urozených hlav

R. Sáro, Sáro...

3. Královnin šašek s pusou od povidel

sbírá zbytky jídel a myslí na útěk

V podzemí skrytí, slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R. Sáro, Sáro...

4. Páv pod tvým oknem zpívá, sotva procit'
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já—potulný kejklíř, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě na dosah

R. Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
Andělé k nám přišli na oběd

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř 1981

C

Am

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Am

F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

G

C

a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R. Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R. Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím
k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška 1968

Dm **Am E Am**
||: la la la la la la la... :||

- Am** **E⁷** **Am**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E⁷ **Am**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E⁷ **Am**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E⁷ **Am A**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- Dm** **Am**
R. Žízeň je veliká, život mi utíká,
E⁷ **Am**
nechte mě příjemně snít, *ole!*
Dm **Am**
ve stínu pod fíky, poslouchat slavíky,
E⁷ **Am**
zpívat si s nima a pít. *ole!*

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená, pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

- R. Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R. ¶: Žízeň je veliká... :¶

Těšínská

Jaromír Nohavica 1994

Am

1. Kdybych se narodil

Dm F E Am Dm F E Am

před sto lety v tomhle městě,

Am

u Larischů na zahradě

Dm F E Am Dm F E Am

trhal bych květy své nevěstě,

C

Dm

moje nevěsta by byla dcera ševcova

F

C

z domu Kamińskich odněkud ze Lvova,

Dm

F E

Am

Dm F E Am

kochal bym ja i pieścíl, chyba lat dwie ście.

2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih
u Prohazků dělal bych od 5 do 5 a 7 zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Am Dm F E Am Dm F E Am
na na na...

Traktor

Visací zámek 2002

E G

1. Jede traktor je to Zetor

A E

Jede do hor orat brambor

E G

Zemědělci brambor zasejí

A E

Potom pohnojí pak zas vyrejí

E G

Mládenec si kapsu namastí

A

Prachama zachrastí

E

Na [REDACTED] povětrnou

D E D E D E G D E

- R. Kriminalita kriminalita kriminalita mládeže
Kriminalita kriminalita kriminalita mládeže.

2. Mládenec a [REDACTED] spolu jdou

Před novou hospodou hrozně se radujou

Nejdřív se tu spolu opijem

Družstevní prase zabijem

A pak si užijem

- R. Kriminalita kriminalita kriminalita mládeže

3. Mládenec se hrozně opije
Vepřika zabije a pak se vzapamatuje
Svého čimu ihned lituje
Za mříže putuje
I s █████ povětrnou
4. Kriminalita kriminalita kriminalita mládeže
5. Jede traktor je to Zetor
Jede do hor orat brambor

Už to nenapravím

Jaroslav Samson Lenk 2013

Cappo III

Am 3x

Am **D F E** **Am** **E**
R. ∷ Vapadapa... ...padadada **∷**

- Am** **D**
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F **E** **E⁷**
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál.
Am **D**
V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
F **E** **E⁷**
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

- A** **A⁷**
* Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dm
že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka,
G **E**
zadní otevřená, zadní otevřená.
A **A⁷**
Já naposled Tě viděl, když ti bylo dvacet,
Dm
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
G **E**
že jsi unavená, že mě unavená.

R. Vapadapa...

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho může za to vinný sklep, že člověk často sleví.

Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím.

- * Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že vidět chci Tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.

Ten list co jsem Ti psala byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R. Vapadapa...

Vcelin

Čechomor 1996

Kazda sloka se opakuje dvakrát

Am **G** **Am** **G**

1. Sousedovic Věra má jako žádná jiná

Am **G** **Am** **Em** **Am**

Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína

Am **C**

- R.** Dóle dole dole, Dole dole dóle

G **Am**

Hej dole dole dole, Dole u včelína

2. Líčka jako růže máš, já tě musím dostat

Nic ti nepomůže spát—skočím třeba do sna

- R.** Dóle dole dole...

3. Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje

Když se na mě podívá, dám jí co si přeje

- R.** Dóle dole dole...

4. Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi

Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali

- R.** Dóle dole dole...

Dóle dole dole...

hej, hej, hej!

Vítr to ví

Waldemar Matuška 1968

C F C

1. Míle a míle jsou cest které znám,

F G

jdou trávou a úbočím skal.

C F C Am

Jdou cesty zpátky a jdou cesty tam

C F G

a já na všech s vámi stál.

C F C

Proč ale blátem nás kázali vést

F G

a špínou nám třísnily šat?

F G C Am

R. To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,

F G⁷ C

ten vítr co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest

a dál po nich zástupy jdou.

Kříže jsou bílé a lampičky hvězd

jen váhavě svítí tmou.

Bůh ví, co růží, jež dál mohli kvést,

spí v hlíně těch práchnivých blat!

R.

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč, že se má člověk bát?

R.

Vlaštovky

Traband 2007

* **Dm Am B F Dm Am B F**
Dm Am B F Dm Am F G A

Dm Am B F

1. Každé jaro z velké dáli, vlaštovky k nám přilétaly,

Dm C Am

někdy až dovnitř do stavení.

Pod střechou se uhnízdily a lidé, kteří uvnitř žili,
rozuměli jejich švitoření.

2. O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
o vysokých horách, které je nutné přelétnout,
o nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů,
o korunách stromů, kde je možné odpočinout.

* **Dm...**

3. Jsme z míst, která jsme zabydlili,
z hnízd, která jsme opustili,
z cest, které končí na břehu.
Jsme z lidí i z všech bytostí,
jsme z krve, z masa, z kostí,
jsme ze vzpomínek, snů a z příběhů.

4. Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích
a pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme.
Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti
na tomhle světě, přicházíme, odcházíme.
5. A chceme mít jisto, že někde místo, že někde je hnízdo,
odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát,
že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno čisto,
že někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat.
6. Tam v dalekých krajích, v hlubokých mořích, v divokých
řekách,
ve vysokých horách, které je nutné přelétnout.
Tam v nebeských stezkách, v zářících hvězdách, na cestách
domů,
v korunách stromů, kde je možné odpočinout.
7. → 6

* **Dm...**

Zejtra mam

Ready Kirken 2001

- G Hm Em D**
1. Zejtra mám, zejtra mám, svůj den,
C G Am D
zejtra se mi splní, moje tajný přání, můj sen.
G H⁷ Em D
Dlouho Tě znám, dlouho Tě znám, mám Tě rád,
C G A⁷ D
uvidím Tě zas, uslyším Tvůj hlas, možná.
2. Zejtra mám, zejtra mám, svůj den,
asi to tak bude, je to cejtít všude, je to cejtít všude.
Všude tam, kam se podívám, něco z Tebe mám,
tak se mi zdá, tak se mi zdá,
že už asi zejtra nebudu sám.

C H
R. Nebudu sám, nebudu sám,
Em G Em A Em A H⁷
zejtra Tě mááááám, mááááám, mááááám, jééé.

3. Zejtra mám, zejtra mám, svůj den,
zejtra se mi splní, moje tajný přání, můj sen.
Všude tam, kam se podívám, něco z Tebe mám,
poslední den, jednou vyspím se jen a pak už nikdy nebudu sám.

R. Nebudu sám, nebudu sám,
zejtra Tě mááááám,mááááám, mááááám, jééé.

*** A C#m F#m E**
F#m Hm E
C#m F#m E D F#m H E

R. Nebudu sám, nebudu sám,
zejtra Tě mááááám,mááááám, mááááám, jééé.

1. signální

Chinaski 1999

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy do st,
G C Em
právem se mi budeš tiše smát.
G C Em
Jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost,
G C Em
když za všechno si můžu vlastně sám.

- R. Za spoustu dní, možná za spoustu let,
G D
až se mi rozední, budu ti vyprávět.
Am C
Na první signální, jak jsem obletěl svět,
G D
jak tě to omámí a nepustí zpět.
F B Dm
Jaký si to uděláš takový to máš,
F B Dm
jaký si to uděláš takový to máš.

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jako Karel Gott,
budu zpívat vampamtidampam.
Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
jak jsem si to udělal, tak to mám.

R. ||: Za spoustu dni... :||

Am **C G D**

* Na na na naaa na na

Am **C G D**

Na na na naaa na na

F **B** **Dm**

Jaký si to uděláš, takový to máš,

F **B** **Dm**

jaký si to uděláš, takový to máš.

